

**FRANJEVAČKA CRKVA
SV. IVANA KRSTITELJA U ZEMUNU
TJEDNE OBAVIJESTI**

GODINA III. broj 188 13. rujna 2015.

24. NEDJELJA KROZ GODINU (B)

Krenu Isus i njegovi učenici u sela Cezareje Filipove. Putem on upita učenike: »Što govore ljudi, tko sam ja?« Oni mu rekoše: »Da si Ivan Krstitelj, drugi da si Ilija, treći opet da si neki od proroka.« On njih upita: »A vi, što vi kažete, tko sam ja?« Petar prihvati i reče: »Ti si Pomazanik – Krist!« I zaprijeti im da nikomu ne kazuju o njemu. **Mk 8, 27- ...**

„Obitelj je temelj suživota i lijek protiv društvene fragmentacije. Djeca imaju pravo odrastati u obitelji s ocem i majkom koji su sposobni stvoriti povoljno okruženje za razvoj djeteta i njegovo emocionalno sazrijevanje.“ (Govor pape Franje na konferenciji *Humanum*, Rim, 17. studenog 2014.)

*Hodit ću pred licem
Gospodnjim
u zemlji živih.*

*Ljubim Gospodina jer čuje
vapaj molitve moje:
uho svoje prignu k meni
u dan u koji ga zazvah.*

*Užeta smrti sapeše me,
stegoše me
zamke podzemlja,
snašla me muka i tjeskoba.
Tada zazvah ime Gospodnje:
»Gospodine, spasi
život moj!«*

*Dobrostitv je Gospodin i
pravedan,
pun je sućuti Bog naš.
Gospodin čuva bezazlene:
u nevolji bijah, on me izbavi.*

*On mi život od smrti izbavi,
oči moje od suza,
noge od pada.
Hodit ću pred licem
Gospodnjim
u zemlji živih.*

TKO JE ISUS ZA NAS?

Od Isusovog začeca pa do dana današnjega postavlja se pitanje: Tko je Isus? Odgovori su vrlo različiti, već prema različitim ljudima i različitim uvjerenima, ali isto tako zavise i od naše životne dobi i životnog iskustva. Očito nam nije isti odgovor u dječjoj dobi, mladosti, starosti, u zdravlju, u bolesti... Skoro u svako vrijeme svojeg života različit nam je odgovor. Odgovor na pitanje zavisi također i od načina našeg življenja. Tko je Isus, skoro i nije moguće dati potpun odgovor. U njegovoj osobi je tajne zato je teško dati potpun odgovor. U jednom odgovoru trebali bi odgovoriti i tko je Bog i čovjek. Trebalo bi odgovoriti što je Bog i što je čovjek. A ovo su dva najveća misterija.

U Isusu je jedno i drugo: Bog i čovjek. Zato se ne treba čuditi da trajno odgovaramo i trajno nismo zadovoljni s odgovorom. Cijela kršćanska vjera pokušava svojim vjerovanjem dati odgovor. Izgleda da vjera najviše odgovara i njezin odgovor iako nije zaokružen (jasan) ipak je najpotpuniji i u njemu su se ljudi najviše nalazili. Znači, mi možemo odgovoriti potpuno tko je Isus Krist, ali možemo odgovoriti što je on za nas. Isus je Mesija, prema svjedočenju Petra i apostola. On je Božji poslanik čovječanstvu. To je najjednostavniji i najstabilniji odgovor, ali za nas ljude ne i

najvažniji. On je Božji poslanik, Bože poslanje nama ljudima. I kao prema takvome trebamo imati svoj stav i odnos. Kroz njega susrećemo i doživljavamo istinskog Boga i istinskog čovjeka: Evo Boga, evo Čovjeka! On je najveći na ovome svijetu i ovoj postojanosti. Kao što je na Isusov upit različito, ne suprotno, odgovorio Marko, Matej, Luka, a drukčije Ivan, govori nam da će uvijek biti pluralizma u odgovorima. Kao što već rekoh, nema potpuna odgovora jer on nadilazi

odgovor ljudski. Svi idu za time da dadnu što potpuniji odgovor, a nitko ne može dati iscrpan. Zar mi znamo što je Bog pa i što je čovjek. Tajna nam je Bog i čovjek. I ovoga treba biti svjestan, a ne umišljati se veličinu svojeg spoznanja. Kad bi mi mogli dati potpun odgovor, tada bi mi bili jednaki Bogu, a to ipak nismo. Svaka postojanost nadmašuje mišljenje o njoj, a kamo li ne božanska postojanost. Na Isusov upit možda se i ne traži teorijski odgovor (što nama zapadnjacima prvo pada napamet), nego je potrebno dati životni odgovor. I to možemo i trebamo. Odgovor na Isusov

upit je odgovor života našeg potpuniji negoli, kako rekoh, 'glave', pa i traži određeni životni model življenja. To znači, tko odgovori da je Isus Božji poslanik tada je obavezan slijediti njegov put. Ne bi bilo dosljedno da se dadne 'točan' teorijski odgovor (ortodoxia), a da se ne dadne i životni odgovor (ortopraxia). Kako nam govori evanđelje, i Petar je bio u opasnosti da prihvatiti (ima) točan teorijski odgovor ali da ne slijedi ono što proizlazi iz toga. Kada se odlučimo za Istinu, tada se treba odlučiti (biti spreman) za sve što slijedi iz te istine, pa taman to vodilo do predanja svojega života. Možda smo najslabiji u tome da prihvaćajući Isusa prihvatimo i sve što iz toga slijedi – to je ljubiti Boga i bližnjega svoga. To znači imati Isusov odnos prema Bogu i čovjeku.

To bi bilo kao da smo se odlučili za slobodu i prihvatili sve što traži da se do nje dođe. Izdaja bi bila samoga sebe opredijeliti se za slobodu a prihvaćati ropstvo. Isusovo pitanje, tko je on, traži aktivan odgovor, aktivno slijeđenje Isusova puta. Tko hoće svoj život spasiti – prema Isusovom savjetu – taj treba biti spreman da ga preda za taj novi život. Tko slijedi Isusa u ljubavi, slijedit će ga i u njegovom predanju, križu. Ustvari, nositi Isusov križ može se samo s i u ljubavi. Bez 'usvojene' ljubavi nema slijeđenja Isusa.

Izgleda da oni koji su odgovorili da je Isus apsolutna ljubav i koji to prakticiraju, ti su i danas najsavršenije odgovorili na Isusov upit. Koji je danas

odgovor na upit tko je Isus? Isus nikada ne pada u malodušje bez obzira na kompleksne situacije. Spreman je ići do svojeg ispunjenja i poslanja. To je zov i svima koji ga slijede. On je prihvatio križ iako je znao kud ga vodi (razapinjanju i uskrsnuću) – to je također naš odgovor. Ovoga časa ako budemo hrabri i požrtvovalni mi ćemo slijediti Isusa. Isus je ljubav i odvažnost. Skroman je mrviti klasje svojim učenicima, ali i hrabar da smiri uzbukane valove. Tko živi kao Isus – ljubav i dobrotu – taj najbolje i najtočnije odgovara na njegov upit.

Marijan Jurčević, OP

„Zajedništvo muškarca i žene u braku je jedinstveno, prirodno, temeljno i prekrasno dobro za osobe, zajednice i cijela društva.“ (Govor pape Franje na konferenciji *Humanum*, Rim, 17. studenog 2014.)

www.franjevci-zemun.com

tel. 011 / 2198134

RANE SV. FRANJE

17. rujna je blagdan Rana Sv. Franje. Znamo li što je to?

U svom duhovnom usponu na vrhunce svetosti Franjo na brdu La Verni 1224. g. biva obilježen Isusovim ranama (stigmama). Naime, Franjo je gledao šestokrilog Serafa koji raširenih ruku i stisnutih nogu, pričvršćen na križ lebdi nad njim. Svetac je bio obuzet dubokim čuđenjem zbog te prikaze, ali je sam nije mogao protumačiti. Najednom se počnu na njegovim rukama i nogama pojavljivati tragovi rana, kako ih je vidio na raspetom čovjeku iznad sebe. Nakon ove vrhunske točke mogao je uslijediti još samo svršetak. U dobi od četrdeset i dvije godine osjećao je da mu se, pritisnuta bolešću, oslabljena od askeze i rana, teške bolesti očiju – bliži smrt. Kod Franje ni traga nekom strahu od smrti! U takvom stanju Franjo po posljednji put blagoslovi svoj ljubljani Asiz, legne u zadnjoj uri gol na golo tlo, jer je «htio da se gol bori s golim». Zatim reče: «Dobro došla, moja sestrice Smrti!».

Franjo je «sestricu smrt», dakle, dočekaao pjevajući 3. listopada 1226. g. u Porcijunkuli, crkvi ispod Asiza. Kratko vremena iza njegove smrti održana je svečana rasprava o njegovu proglašenju svetim. Budući da o toj stvari nije bila iznesena niti jedna sumnja, sud je 1228. g. jednoglasno izjavio: «Izvanredno svet život potpuno svetog čovjeka ne treba potvrde čudesima, jer smo ga svojim vlastitim očima motrili, da tako kažemo doticali i u svjetlu istine promatrali.»

TJEDNI KALENDAR

Ponedjeljak, 14. rujna
Uzvišenje Sv. Križa;

Višesjav; Slavko

Utorak, 15. rujna

Gospa Žalosna; Emil

Srijeda, 16. rujna

Kornelije; Ciprijan; (*kvatre*)

Četvrtak, 17. rujna

Rane Sv. Franje; Robert B.

Petak, 18. rujna

Josip Kupertinski; (*kvatre*)

Subota, 19. rujna

Januarije; Željko; Suzana;

Emilija (*kvatre*)

Utorkom neposredno prije
večernje svete mise
obavljamo pobožnost
u čast svetom Antunu
Padovanskom.

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9, 11 i u 18 sati. **Radnim danom** u 18 sati.

Ponedjeljkom **nema** sv. mise.